

* ΤΙ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ *

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΜΙΚΕΛΑΚΗ

Είς ένα από τὰ τελευταία φύλλα του ὁ «Νουμάς», χάρις εἰς τὸ εἰλικρινές ενδιαφέρον του διὰ τὰ Νεοελληνικά γραμμὰτα, ἐνδιαφέρον πού συνοψίζει ὅλην τὴν ἱστορίαν τῆς μοναδικῆς αὐτῆς ἐκδόσεως, προσέφερε τὰ λουλούδια ὄλων τῶν σελίδων του εἰς τὸν τάφον ἐνὸς ἀγνώστου ποιητοῦ, πού ἐζησε καὶ ἀπέθανε ἀφανής εἰς τὸ Ληξοῦρι τῆς Κεφαλληνίας, τοῦ Μικέλη Ἀβλιχοῦ, γνωστοῦ περισσότερο εἰς ἓνα στενὸν κύκλον φίλων του μὲ τὸ ὄνομα Μικελάκης. Τὸ τεῦχος ἐκεῖνο τοῦ «Νουμά», ἀφιερωμένον ὀλόκληρον εἰς τὸν Μικελάκη, ἦτο διὰ τὸν μακαρίτην ποιητὴν ἓνα ἀληθινὸ μνημόσυνο, πού ἤρκει θέσταια γιὰ νὰ τὸν κάμει γνωστὸν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς εἰς τὸν φιλολογοῦντα κόσμον τῆς ἐποχῆς μας. Ἐδημοσιεύθησαν ἐκεῖ ἄρθρα γιὰ τὴν ζωὴν καὶ τὸ ἔργον του, καλογραμμένοι θεῆνοι, γνωριμῶν καὶ θαυμαστῶν του, βιογραφικὰ σημεῖωματα, ἢ εἰκόνα του, στίχοι του λυρικοὶ καὶ σατυρικοὶ, καὶ ἀνέκδοτά του ἀκόμη. Πάει καλά. Ἀλλὰ δὲν εἶναι ἄραγε ὑποχρέωσις μας, ὑποχρέωσις τῆς ἐποχῆς ἐν τῷ συνόλῳ τῆς καὶ καθενὸς εὐσυνειδήτου ἀνθρώπου χωριστά, νὰ ἰδῇ τὸ φῶς σ, ἓνα βιβλίον πᾶν ὅ,τι ἄφισε πίσω του πεθαίνοντας ὁ ποιητής, ἀφοῦ μάλιστα ἔχομεν τὸ δεδομένον ὅτι τὸ ἔργον του ὑπῆρξε «λίαν ἀξιόλογον»; Ἄλλ' ἂς μιλήσουμε λίγο περισσότερο διὰ τὸν κύκλον τοῦ Μικελάκη. Ὁ ὑποφαινόμενος ὑπῆρξεν, ἂς ποῦμε, «ἀντεπιστέλλον» φίλος του, χωρὶς ἄμεσον γνωριμίαν, θὰ μπορούσεν ὅμως ὅπως δῆποτε νὰ τὸν παρουσιάσῃ.

Ὁ Κεφαλλονίτης λόγιος κ. Χ. Ἀντωνάτος, θαυμαστής, μαθητὴς καὶ ἀχώριστος σύντροφος τοῦ Μικελάκη, εὐρισκόμενος ἤδη εἰς τὴν θέσιν τοῦ Ἀποστόλου, μού ἐξιστοροῦσε προχθὲς τὸ πῶς ὁ Μικελάκης δὲν ἐννοῦσε νὰ παραδώσῃ εἰς τὴν ματαίαν δημοσιότητα οὔτε λέξιν ἀπὸ ἐκεῖνα πού ἔγραφεν. Ἄν κατορθώθῃ δὲ νὰ βρισκῶνται σήμερα κάποια τραγούδια του, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τοὺς θαυμαστάς του, οἱ ὅποιοι τὸν ἐπειθάν καμιά φορὰ νὰ τοὺς ἀπαγγεῖλῃ κατὰ δικό του, καὶ τότε προσπαθοῦσαν ἀρπαχτὰ νάποστηθίσουν, ὁ καθένας ἀπὸ τέσσαρες στίχους, καὶ νὰ τοὺς συναρμολογήσουν ἔπειτα μεταξὺ τους. Εὐτυχῶς, ὅτι εἰς τὸ τέλος τῆς ζωῆς του δὲν ἐξηφάνισε τὰ χειρόγραφα του. Ἦτο ἀριστοτέχνης, ἀλλὰ κατείχετο ἀπὸ ἓνα μοναχισμὸν ἀπερίγραπτον.

Ἄλλος ἀπὸ τοὺς στενοὺς γνωρίμους του, ὁ ποιητὴς κ. Γ. Φτέρης, μού εἶπεν ὅτι ὁ Μικελάκης τὸν διαβεβαίωσε περὶ τοῦ ἑαυτοῦ του, ὅτι δὲν εἶχε καμίαν ἀξίαν! Ἔλεγε συχνά :

— Μὰ τί μὲ λέτε λοιπὸν ποιητὴ ; Δὲν σέβεσθε τὴν λέξιν; ποιητὴς εἶναι πολὺ μεγάλο πρᾶγμα, καὶ ποιητάδες δὲν ὑπάρχουν παρὰ ἐλάχιστοι. Ἐγὼ ἔχω μιὰ κληματαριά καὶ τὴν περιποιούμαι σιγά - σιγά, μπάς καὶ θγάλω κάνα τσάμπιρο τῆς προκοπῆς. Ἔσεῖς ἐρχάσατε καὶ μὲ λέτε... σταφιδοπαραγωγό!

Καὶ ἀκόμη, ἐξηγώντας, προσέθετε μὲ τὸ σαρκαστικὸν ὕφος του :

— Μὴν κοιτᾶτε κεινούς πού γράφουνε στίχους γιὰ

ὅλα τὰ πράγματα. Δὲν κάνουνε καλά. Δὲν μπορεί κανεὶς νὰ πηγαίνει στὸ μανάθῃ μὲ... θήματα βάας, γιὰ νὰ ψωνίσῃ χολοκυνθάρια!

Ἦταν χρυσοχόος, λεπτολόγος, ἀρτίστας. Ἐνα ἀπὸ τὰ ἔργα του, τὸ "Κυπαρισσάκι", μού φαίνεται, ἢ τὴν "Βασίλισσαν", τὸ πάλειεν ὀχτὼ ὀλόκληρα χρόνια καὶ δὲν τὸ εἶχε τελειώσει. Ὅταν μιὰ μέρα αἰφνιδίως ἐξεφώνησε σάν Ἀρχιμήδης ἀπάνω στὸ τραπέζι πού ἔτρωγεν :

— Εὐρηκα, εὐρηκα!

Τὶ εἶχεν ἀνακαλύψει, νομίζετε; Μίαν λέξιν πού τοῦ ἔλειπε καὶ τὸν ἀνάγκασε νὰ κρατῇ τὸ ἔργον ἀτελειώτον: «χτυπολόγημα».

Γι' αὐτὰ τὰ δυὸ ἔργα του, πού ἀνέφερα παραπάνω, ἔκανε μιὰ διακριτικὴ συγκατάβαση τῆς πρωτοφανοῦς μετριοφροσύνης του. Κάποτε τοῦ ἔφηνε καὶ εἶπε :

— Ὅλα μποροῦν νὰ μού τὰ ἀρνηθοῦν. Τὰ συνέτα μου, τὰ σατυρικά μου. Ἀλλὰ μπροστὰ σ' αὐτὰ τὰ δυὸ ἢ κριτικὴ θὰ σταματήσῃ.

Ἀλλὰ πῶς λοιπὸν ἢ Κριτικὴ θὰ βρῇ τὴν εὐκαιρία νὰ σταματήσῃ; Πού εἶναι αὐτὰ τὰ δυὸ ἀριστουργήματα; Ἀπὸ τῆς στήλης αὐτῆς ἀπευθύνω σήμερον πρὸς τοὺς κληρονόμους του τὴν ἐκκλησίαν νὰ τὰ φανερώσουν ἀμέσως. Ἐχουν ὑποχρέωσιν. Ἐπειδὴ δὲ μὲ πληροφοροῦν ὅτι διστάζουν, γιὰτὶ δὲν βρῖσκουν ἐκδότην, προχωρῶ εἰς τὴν δῖλωσην ὅτι ἀναλαμβάνω ὅπως δῆποτε νὰ ἐξασφαλίσω πὴν ἐκδοσιν, εὐθὺς ὡς μού κοιμοσθῶν τὰ πολύτιμα αὐτὰ χειρόγραφα. Τί διάβολο, εἰς τὴν βιβλιοτυπωτικὴν πλημύραν τῶν ἡμερῶν μας, δὲν θὰ βρεθῇ κάποιος νὰ φέρῃ εἰς φῶς αὐτὴν τὴν τιμίαν ἐργασίαν; Ὡς ἐπιχείρησις τοὺς ἐγγνώμαι ὅτι θὰ εἶναι πλέον ἢ ἀσφαλῆς. Εἶμαι θέβαιος ὅτι θὰ παρουσιασθῶν ἐκατό....

Ἐφημ. «ΠΑΤΡΙΣ»

ΤΑ ΔΡΑΜΑΤΑ

τοῦ Ταγκόπουλου εἶναι ἔτοιμα καὶ θὰ κυκλοφορήσουν τούτῃ τῇ βδομαδά, δίχως ἄλλο. Ὅσοι ἔχουν ἀγγελίεις τους, παρακαλοῦμε νὰ τὶς στείλουνε στὰ Γραφεῖα τῆς Ἐταιρείας "ΤΥΠΟΣ" (ὁδὸς Σοφοκλέους, ἀριθ. 3).

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ

Εἶναι ὁ τίτλος φάρσας πού πρωτοπαίξεται μεθ'αὔριον τῇ Δευτέρᾳ στὸ θέατρο "Πανόραμα,, Ὅσοι εἶδαν τὶς δοκιμὲς λέγε πῶς εἶναι πολὺ ἐπιτυχημένη.

ΑΛΕΞ. ΠΑΛΛΗ

ΙΛΙΑΔΑ—ΚΟΥΦΙΑ ΚΑΡΥΔΙΑ
ΠΡΩΟΥΝΤΑΙ ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ Γ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 42.—ΔΡΧ.6 ΤΟ ΚΑΘΕΝΑ